

Sygn. akt VI Ka 32/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Słupsku VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Andrzej Cyganek

Sędziowie: SO Andrzej Dymalski

SO Witold Żyłuk

Protokolant Katarzyna Gill

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Katarzyny Mądry

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2013 roku

sprawy skazanego **D. J.**

o wydanie wyroku łącznego

z powodu apelacji wniesionej przez skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Słupsku

z dnia 29 października 2012 roku w sprawie II K 612/12

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) orzeczoną w pkt I łączną karę pozbawienia wolności obniża do roku;

b) uzupełnia prawną podstawę orzeczenia o karze łącznej w pkt IV o przepis art. 89 § 1a k.k.;

2. w pozostałej części utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. K. 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem należności za obronę skazanego z urzędu przed Sądem II instancji;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze.

VI Ka 32/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Słupsku, po rozpoznaniu sprawy **D. J.**, skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego:

1. w S. z dnia 10 grudnia 2008 r. w sprawie XIII K 1267/08 za przestępstwa popełnione

- w dniu 22 sierpnia 2008 r. z art. 288 §§ 1 i 2 kk na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

- w dniu 22 sierpnia 2008 r. z art. 190 § 1 kk (jako ciąg przestępstw) na karę 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym,

przy czym – na podstawie art. 91 § 2 kk – orzeczono wobec niego łączną karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 miesięcy z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym;

2. w S. z dnia 16 czerwca 2010 r. w sprawie XIV K 163/10 za przestępstwo popełnione

- w dniu 01 stycznia 2010 r. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 57a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawiania wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 3 lat,

przy czym wykonanie tejże kary następnie zarządzono (postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 07.05.2012 r., sygn. akt Ko 1398/12);

3. w P. z dnia 11 stycznia 2011 r. w sprawie VIII K 1235/10 za przestępstwa popełnione

- w dniu 28 grudnia 2009 r. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawiania wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 3 lat, a także karę 50 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 10,-zł,

przy czym wykonanie kary pozbawienia wolności następnie zarządzono (postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 07.05.2012 r., sygn. akt Ko 1398/12);

4. w S. z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie XIV K 553/10 za przestępstwa popełnione

- w okresie od dnia 30 października 2009 r. do dnia 02 listopada 2009 r. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 12 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 12 kk na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 3 lat,

przy czym wykonanie tejże kary następnie zarządzono (postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 09.05.2012 r., sygn. akt Ko 1250/12);

5. w S. z dnia 21 kwietnia 2011 r. w sprawie XIV K 877/10 za przestępstwo popełnione

- w dniu 05 czerwca 2010 r. z art. 279 § 1 kk na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 4 lat, a także karę 40 stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości jednej stawki na kwotę 15,-zł,

przy czym wykonanie tejże kary następnie zarządzono (postanowienie Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 09.05.2012 r., sygn. akt Ko 1251/12);

6. w S. z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie II K 1219/10 za przestępstwa popełnione

- w dniu 03 listopada 2010 r. (jako ciąg przestępstw) z art. 278 § 1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 13 lipca 2010 r. z art. 288 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności

- w dniu 13 lipca 2010 r. z art. 190 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 13 lipca 2010 r. z art. 157 § 2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- w dniu 20 października 2010 r. z art. 279 § 1 kk, art. 275 § 1 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę roku pozbawienia wolności,

przy czym – na zasadzie art. 91 § 2 kk i art. 86 § 1 kk – orzeczono wobec niego łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze roku i 6 miesięcy, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres próby 4 lat;

7. w S. z dnia 17 stycznia 2012 r. w sprawie II K 870/11 za przestępstwo popełnione

- w dniu 24 czerwca 2011 r. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

w przedmiocie **wydania wyroku łącznego**,

wyrokiem łącznym z dnia 29 października 2012 roku, sygn. akt II K 612/12,

I. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk oraz art. 569 § 1 kpk połączył orzeczone wobec D. J. jednostkowe kary pozbawienia wolności z wyroków Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach XIV K 163/10, XIV K 553/10 i XIV K 877/10 oraz Sądu Rejonowego Stare Miasto w P. w sprawie VIII K 1235/10, opisane w punktach 2, 3, 4 i 5,

- wymierzając mu łączną karę **3 lat pozbawienia wolności** (pkt I wyroku),

jednocześnie na podstawie art. 85 kk, art. 86 §§ 1 i 2 kk oraz art. 569 § 1 kpk połączył orzeczone wobec D. J. jednostkowe kary grzywny z wyroków Sądu Rejonowego Stare Miasto w P. w sprawie VIII K 1235/10 oraz Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawie XIV K 877/10, opisane w punktach 3 i 5,

- wymierzając mu łączną karę **90 stawek dziennych grzywny**, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10,- zł (pkt II wyroku).

z zaliczeniem na poczet kary łącznej pozbawienia wolności okresów rzeczywistego pozbawienia go wolności w sprawie XIV K 877/10 oraz odbytej kary w sprawie XIV K 163/10 (pkt III wyroku);

II. na podstawie art. 86 § 1 kk oraz art. 569 § 1 kpk połączył orzeczone wobec D. J. jednostkowe kary pozbawienia wolności z wyroków Sądu Rejonowego w Słupsku w sprawach II K 1219/10 i II K 870/10, opisane w punktach 6 i 7,

- wymierzając mu łączną karę **2 lat pozbawienia wolności** (pkt IV wyroku),

z zaliczeniem na poczet tejże kary łącznej okresów rzeczywistego pozbawienia go wolności oraz kary dotychczas odbytej w sprawie II K 870/11 (pkt V wyroku);

ustalając, iż w pozostałym zakresie wyroki w powołanych sprawach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Tym samym wyrokiem, na zasadzie art. 572 kpk, umorzono postępowanie o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do kary orzeczonej w sprawi o sygn. akt XIII K 1267/08.

Skazanego D. J. zwolniono od obowiązku uiszczenia należnych kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

A p e l a c j ę złożył **skazany D. J.**, który – jak to zostało określone w treści sporządzonego przezeń pisma procesowego – zaskarżył wyrok

w całości, acz faktycznie – co wprost wynika z zaprezentowanej przezeń w tymże środku odwoławczym argumentacji – zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i podniósł zarzut rażącej jej niewspółmierności, co wyrażało się w tym, iż przy jej wymiarze uwzględniono wyłącznie okoliczności przemawiające na jego niekorzyść, pomijając

natomiast okoliczności łagodzące, a w szczególności to, że w zakładzie karnym, gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, posiada pozytywną opinię,

w n o s z ą c, w konkluzji, o uchylenie zaskarżonego wyroku lub o jego zmianę przez złagodzenie orzeczonych wobec niego kar łącznych pozbawienia wolności, z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

apelacja – w części – jest zasadna.

Z jednej strony Sąd Rejonowy prawidłowo określił, z odwołaniem się do unormowania zawartego w dyspozycji art. 85 kk, iż tymi wyrokami (skazaniami), jakie mogą podlegać łączeniu, a to z racji zaistnienia realnego zbiegu przestępstw popełnionych przez D. J., są – w zakresie jednostkowych kar pozbawienia wolności – tylko dwie grupy wyroków, a mianowicie te, jakie zostały opisane w punktach I-szym i III-cim wyroku łącznego, nadto – już w zakresie jednostkowych kar grzywny – jedna grupa wyroków, opisana w punkcie II-gim zaskarżonego wyroku.

Z drugiej natomiast strony nie sposób było nie zauważyć, iż Sąd pierwszej instancji, choć przedstawił w pisemnych motywach wyroku adekwatną co do rozstrzyganej kwestii argumentację, to nie nadał odpowiedniego znaczenia tym istotnym okolicznościom, jakie – co słusznie podnosił apelujący – winny przemawiać na korzyść skazanego, a z wszystkimi tego – w zakresie wymiaru kary łącznej (kar łącznych) – konsekwencjami. O ile więc trafnie eksponowano niepoprawność D. J., czego wyrazem było popełnianie przezeń kolejnych przestępstw i to w sytuacji, gdy wcześniej były on skazywany na kary pozbawienia wolności z zastosowaniem dobrodziejstwa instytucji warunkowego zawieszenia wykonania tychże kar, to przecież nie można było nie dostrzec, że owe przestępstwa – pomimo ich wielości – jawiły się być li tylko występkami, których stopień społecznej szkodliwości (m. in. w aspekcie wartości szkody w odniesieniu do typów czynów zabronionych przeciwko mieniu) stanowił asumpt do orzekania wobec niego (w przypadkach poszczególnych skazań) kar pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Nie mniej ważnym okazywało się być i to, że D. J. został skierowany do odbywania kary w zakładzie karnym typu półotwartego, odbywając ją w systemie oddziaływania programowego, poddając się wynikającym z tego rygorom, z tym jeszcze podkreśleniem, iż nie sprawia żadnych problemów wychowawczych /k. 75/. Godziło się przy tym zauważyć, że skazany utrzymuje regularne kontakty (w tym osobiste – w formie widzeń) z najbliższą rodziną, a w czasie odbywania kary został ojcem, co razem uprawniało do pozytywnego prognozowania co do jego zachowania, a z poszanowaniem zasad porządku prawnego, na przyszłość.

Na tym właśnie tle stwierdzić należało, że orzeczona wobec D. J. łączna kara 3 lat pozbawienia wolności w odniesieniu do skazań opisanych w punkcie I-szym zaskarżonego jest rażąco niewspółmierna, będąc nadmiernie surową, z tym podkreśleniem, iż nie mogło znaleźć zastosowanie – w przypadku tychże skazań podlegających łączeniu – zasady pełnej kumulacji, jak uczynił to Sąd Rejonowy.

Odrębnym zagadnieniem było to, iż w orzeczeniu o karze łącznej, dotyczącym skazań w sprawach II K 1219/10 i II K 870/10 Sądu Rejonowego w Słupsku, zawartym w punkcie IV-tym zaskarżonego wyroku, prawna podstawa tego rozstrzygnięcia jawiła się być błędną. Zważyć bowiem należało, że łączeniu podlegały dwie kary jednostkowe pozbawienia wolności, w tym jedna (w sprawie II K 1219/10) z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, zaś – w tym przypadku – jako karę łączną orzeczono karę pozbawienia wolności w jej bezwzględny wymiarze, co było dopuszczalnym (ale i uzasadnionym) w świetle dyspozycji z art. 89 § 1a kk, która to norma nie została jednak powołana jako podstawa prawna tego orzeczenia. Owa wadliwość wymagała zatem sanacji przez instancję odwoławczą w trybie art. 455 kpk.

Z tych to powodów, a stosownie do dyspozycji z art. 437 §§ 1 i 2 kpk,

Sąd Okręgowy **zmienił** zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec skazanego D. J. – w punkcie I-szym – łączną karę 3 lat pozbawienia wolności obniżył do roku, jednocześnie prawną podstawę orzeczenia o karze łącznej w punkcie IV-tym uzupełnił o przepis art. 89 § 1a kk, natomiast w pozostałej części utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O wydatkach za postępowanie odwoławcze, a ponoszenia których skazanego D. J. zwolniono, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk.